

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Q. Horatii || Flacci Sermo-||nvm, sev Satyra-||rvm, sev
Eclogarvm libri || duo: Epistolarum li-||bri totidem.**

Horatius Flaccus, Quintus

Francofurti ad Moenum, 1577

9.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-306)

A. *Ἐκάτη, τὴν καὶ σκύλακας προμύοντι*, &c. solebant prætereà Hecaten in triuiis collocare, quoniam rebus pollutis, & expiationibus præest. Tradunt etiã nonnulli, Iouis, & Pherææ filiam fuisse, eamque à matre in triuium proiectam esse: sed bubulcos, & pastores eam sublatam, atque exoptam aluisse: licet eò triuia huic deæ sacra existimari. hæc ex Græcorum commentariis. Hesiodus autem in Theogon. (si modò Hesiodi est hoc poemã) Hecaten facit Perlei, & Asteriæ filiam.

TISIIPHONEN] vnam ex Furiis, inde appellatam, quòd cædis vlciscatur. lege annotat. ad illum locum Od. 13. lib. 2. *Eumenidum recreantur angues.*

SERPENTEIS, ATQUE VIDERES INFERN.] videres serpenteis, & canes infernas errate. talis est Hecates, seu Triuia comitatus. sic Virg. *Aeneid. 6. visaq; canes vlulare per umbram.* & Simætha illa apud Theocr. ex canum latratu, & vlulatu Hecata aduentum, præsentiamque colligit, his verbis, *Θέστυλι, ταὶ κύνες ἀμμι ν ἀνά πτόλιν ὠρούοντα.* A θεὸς ἐν πελοδοισι. πὲ χαλκίον, ὡς τὰς, ἀχι. id est, Thestyli, canes nobis per urbem vlulant. Dea est

B in triuiis. æs quàm celerrime pulsa. eodẽ pertinet, quod ait Sophron in mimis, *δύο σιρήνα καὶ ἑκάτη κύνες, ὅτι κύνων βούζας λυεὶ τὰ φάσματα, ὡς καὶ χαλκὸς κροτθεὶς, εἴτε π τῆσσι,* id est, Rheæ, & Hecata canes immolant, propterea, quòd canis latrans Lemures fugat, ac dissipat, quemadmodum & æs pulsatũ, aut aliquid tale.

LVNAMQUE RUBENTEM] vel quòd eò interdum colore est, vt supra. Od. 11. lib. 2. vel rubentem intellige *αἰσχωρομένω*, id est, erubescen- tem, propterea, quòd eam talium facinorum, ac maleficiorum pudèret, vt declarat subsequens ver- sus, *Neforet his testis, &c.*

CAPVT INQUINER] *κατὰ κεφαλῶν.* Hellenismus. Latine dixisset mihi caput inquinetur.

VENIANT] sic habent omnes fere libri vet.

FRAGILIS PEDIATIA] mutato genere, & adiecto epitheto *fragilis*, Pediatij impudicitiam, mollitiemque notat. fuisse autem hunc Pediatium equitem Ro. vnaque cum patrimonio pudicitiam amisisse dicunt. huc videtur pertinere iocus ille à M. Tull. relatũs lib. 2. de orat. *Est bellum illud quoque, ex quo is, qui dixit, irridetur in eo ipso genere, quod dixit: vt cum Q. Opimius consularis, qui adolescentulus male audisset festino homini Egilio, qui videretur mollior, nec esset, dixisset: Quid tu Egilia mea? Quando ad me venis cum tua colu, & lana? Non pol (inquit) audeo. Nam me ad famosas venit mater accedere.* sic Catull. in Galliambo de Atti, Cybeles sacerdotes Gallas vocat, quia mulieribus, quàm viris, essent similiores.

FVRQUE VORANVS] hunc Voranum Q. Lutatij Catuli libertum fuisse aiunt, adeò furacem, vt cum à nummulario quodam in furto deprehensus esset, nummos ei substractos in calceos abdidit.

ALTERNA] alternis sermonibus, alternatim.

ACVTVM?] Aristot. in problem. scribit mulieres, pueros, eunuchos esse *ὀυφάνους* & cur ita sit, causam affert. Itaque verisimile est, umbras quo-

que, si loquerentur, *ὄυφανοπάτας*, fore, id est, acutissimam vocem missuras.

ET IMAGINE CEREAE] ex imagine cerea, vel ob imaginem ceream in ignem coniectam. in nomine *cereae* autem inest *συναίρησις*, seu *συνίρησις*, vt supra admonuimus.

FURIARVM DVARVM] furias vocat Canidiam, & Saganam veneficas. Canidia autem mutato nomine Gratidia est, vt sæpe alibi admonuimus.

DISPLOSA] vtitur eodem nomine Lucret. lib. 6. de nube, ex qua fulmen erumpit, loquens: *Tum per terricrepo sonitu dat mista fragorem. Nec mirum: cum plena anima vesicula parua Sape ita dat pariter sonitum displosa repente.*

DIFFISSA NATE] corruptè legitur in quibusdam exemplaribus *diffisa* vno s. cum *diffissa* sit legendum à verbo *diffindo*, id est, in multas partes findo.

FICVS] ego Priapus è ficu dolatus: ego Priapus ficulnus.

CVRRERE] currere cœperunt: curtebant, seu cucurrerunt. sic loquuntur & historici & poetæ, & oratores. Horat. Od. 5. epod. *Sub hac puer,*

iam non, vt antè, mollibus Lenire verbis impias, saty. proxima. inf. *Ridens dissimulare: meum iecur vrere bilis.* ibid. in princip. *Ire modo ocyus, interdum consistere.* sat. 8. lib. 2. *vertere pallor Tum parochi facie.* sat. 3. ciuid. lib. illa rogare *Quantane*. & sat. 6. *Cur- rere per totũ pauidi conclave.* M. Tull. frument. *In- stat Scandilius: poscere Recuperatores.* Idẽ de signis. *mintari absenti Diodoro, vociferare palã, lacrymas interdum vix tenere.* ibid. *Iste unum quodque vas in manus sumere laudare, mirari, Rex gaudere, &c.*

CANIDIÆ DENTEIS, &c.] id est, tum cuius videre liceret Canidiæ denteis non suos, sed alienos, & arte infitos: Saganæ autem comam *κασιόδοτον* excidere. caliendrum alij aiunt esse comã *κασιόδοτον*, id est, appositam, non natiuam. quæ declaratio huic loco conuenit. Alij per caliendrum, capitis operimentum & ornamentum significati volunt, à Græco deflexum *καλιέντρον*, seu potius *καλιέντρον*, seu *καλιέντρον*. Ego hac voce vtrumuis significari posse existimarim. nam etiam comã apposititia caput operit. Arnobius. *falcicula, claues, caliendra, fomites, talaria.*

VINCULA] licia nominat Virgil. in Pharm. *Terna tibi hac primum triplici diuersa colore Licia circundo.*

SATYRA 9.

I Bam forte via Sacra, sicut meus est mos,
Nescio quid meditans nugarum, & totus
in illis.

Accurrit quidã notus mihi nomine tantum,

Arreptaque manu, quid agis, dulcissime,
rerum?

Sua-

- A *Suauiter, ut nunc est, inquam: & cupio Quod puero cecinit, diuinâ mota anus D
omnia, quae vis. urnâ.*
*Cum affectaretur: num quid vis? occupo. Hunc neque dira venena, nec hosticus
at ille, auferet ensis,*
*Noris nos, inquit: docti sumus. hîc ego: Nec laterum dolor, aut tussis, nec tarda
pluris podagra:*
*Hoc, inquam, mihi eris. miserè discedere Garrulus hunc quâdo consumet cumque:
querens, loquaceis,*
*Ire modo ocyus: interdum consistere: in Si sapiat, vitet, simulatque adoleuerit
aurem etas.*
*Dicere nescio quid puero. cum sudor ad Ventum erat ad Vesta, quarta iam par-
imos te diei*
*Manaret talos, ô te, Bollane, cerebri Præterita: & casu tunc respondere va-
Felicem, aiebã tacitus. cum quidlibet ille dato*
Garriret: vicos, urbem laudaret, ut illi Debebat: quod ni fecisset, perdere litem.
*Nil respondebam: miserè cupis, inquit, Si me amas, inquit, paulum hic ades. in-
abire, teream, si*
B *Iandudum video: sed nil agis: vsque te- Aut valeo stare, aut nôui ciuilia iura:
nebo, Et propero, quò scis. dubius sum, quid fa-
Persequar. hinc quò nunc iter est tibi? ciam, inquit:*
*nil opus est te Têne relinquam, an rem, me sodes. non fa-
Circumagi: quendam volo visere, non ti- ciam, ille:*
*bi notum: Et præcedere cæpit. ego, ut contendere
Trans Tiberim longè cubat is prope Cæ- durum est
saris hortos. Cum victore, sequor. Mæcenas quomo-
Nil habeo, quod agam: & non sum piger. do tecum?*
*vsque sequar te. Hinc repetit. paucorum hominũ, & men-
Demitto auriculas, ut iniqua mentis a- tis bene sanæ.*
*sellus. Nemo dexterius fortuna est vsus. habe-
Cum grauius dorso subiit onus. incipit res*
*ille. Magnum adiutorem, posset qui ferre se-
C Si bene me noui, non Viscũ pluris amicũ, cundas,*
*Non Varium facies. nam quis me scribe- Hunc hominem velles si tradere. dispe-
re plureis, ream, ni*
*Aut citius possit versus? quis membra Summo sses omneis. non isto viuimus illic,
mouere Quo tu rere, modo. domus hac nec purior
Mollius? inuideat quod & Hermoge- ulla est,*
*nes, ego canto. Nec magis his aliena malis. nil mi officit
Interpellãdi locus hîc erat. est tibi mater, umquam,*
*Cognati, queis te saluo est opus: haud mi- Ditiior hîc, aut est quia doctior. est lo-
hi quisquam. cus uni-*
*Omnes composui. felices. nunc ego resto. Cuique suus. magnum narras, vix credi-
Confice. nãque instat fatum mihi triste, bile. at qui
Sabella*

A Sic habet. accendis, quare cupiã magis illi
Proximus esse. velis tantummodo: qua
tua virtus

Expugnabis. & est qui vinci possit: eoque
Difficilis aditus primos habet. haud mi
hi deero:

Muneribus seruos corrumpã: nõ, hodie si
Exclusus fuero, desistam: tempora qua-
ram:

Occurram in triuiis: deducam. nil sine
magno

Vitalabore dedit mortalibus. hac dum
agit: ecce.

Fuscus Aristius occurrit mihi carus, &
illum

Qui pulchrè nosset. consistimus: unde ve-
nis? &

B Quò tendis? rogat: & respondet. velle-
re capi:

Et pressare manu lentissima brachia, nu-
tans,

Distorquens oculos, ut me eriperet, malè
salsus

Ridens dissimulare. meum iecur vrere
bilis.

Certè nescio quid secretò velle loqui te
Aiebas, mecum. memini bene: sed me-
liori

Tempore dicam: hodie tricesima sabba-
ta. vin tu

Curtis Iudæis oppedere? nulla mihi, in-
quam,

C Relligio est. at mi: sum paullo infirmior,
vnus

Multorum: ignosces: aliàs loquar. hunc-
cine solem

Tam nigrum surrexe mihi? fugit impro-
bus, ac me

Sub cultro linquit. casu venit obuius illi
Aduersarius: & quò tu turpissime? ma-
gna

Exclamat voce: & licet antestari? ego
verò

Oppono auriculam: rapit in ius. clamor D
vtrunque:

Vndique concursus: sic me seruauit A-
pollo.

IBAM FORTE] Describitur hac satyra ho-
mo odiosè loquax, & molestus, iam antè à Theo-
phrasto in libello, qui inscribitur ἡθικὸς χαρακτ.,
magis philosophico more indicatus, ac demon-
stratus.

VIA SACRA] quæ ferebat ad forum Roma-
num, vel, ut vult Festus, à regia in arcem: sic autem
appellata quòd in ea fœdus ictum sit inter Ro-
mulum & Tatium. Od. 4. epod. *Videsne sacrã me-
tente te viam.* & Od. 7. *Sacra catenatus via.*

ET TOTVS IN ILLIS,] sic habent omnes
libri manu scr. nam à vulg. abest copulatio &c.

ACCURRIT] sic habent omnes libri manu-
scripti, Vatic. & ceteri.

ARREPTA QVE MANU] non dixit *appre-
hensa*, manu, aut simili quodam modo, sed *arre-
pta*, ut exprimat hominis impudentiã, & oris du-
ritiam, & ingenium odio dignum.

QVID AGIS DVLC.] quid rerum agis, dul-
cissime Horati? inquit ille.

NUM QVID VIS? OCCVPO] cum me asse-
ctaretur, ego præoccupans, num quid vis? id est,
num quid est, quod me tua causa efficere velis?
inquam. solebãt autem qui aliquo defungi, quive
aliquem à se dimittere honestè vellent, ita loqui.
Terent. *Rogo numquid velit. Recte, inquit, abeo.*

HIC EGO] tum, ego inquam, tanto pluris à
me fies: tanto mihi eris carior.

MISERE DISC. Q IRE MODÒ] ego,
qui miserè cuperem ab eo discedere, modò cele-
rius incedebam, modò consistebam, modò ali-
quid puero meo in autem dicebam, loquaci illi
non obscurè significans, aliquid mihi esse serij
negotij, quod agerem. *miserè* idè ferè valet, quod
vehementer, vsque ad miseriam. Terent. in Heaut.

*Vi stulta, & miserè omnes sumus religiosè. miserè re-
ligiosè valet, supra modum religiosè. simile est il-
lud miserè amare, quod ferè æquale est illi, perditè
amare. Theophrastus libello in scr. ἡθικὸς χαρακτ.
ad hanc sententiam accommodatè, scribit oport-
tè manibus dimissis, & quasi gyalatoris passibus*

taleis homines fugere, quisquis velit sine febrì ef-
se. Difficile est enim (inquit ille) æquo animo cū
iis versari, aut cōmorari, qui neque otium, neque
negotium discernunt. verba Theophr. sunt hæc:
*ἄλλοις εἰσαίοντα δὲ χεὶρὲς τῶν πόντων τῶν ἀνθρώπων καὶ διατάσσουσιν
ἀπαλλάττειν, ὅστις ἀπύρετος βύλεται εἶναι. ἔργον γὰρ σιωπῆ
καὶ ἀδαι ποῖς μὴτε γόλλω, μὴτε σπιδέω διαγνώσκουσιν.*

IN AUREM] Dicere in autem solemus, quæ
ab aliis nolumus exaudiri. notus ille Homeri ver-
sus ὁ δ. δ. & alibi iteratus, *Ἀρχὴ γὰρ κεφαλῶν ἵνα μὴ πε-
θολαῖσθ' οἱ ἄλλοι*, id est, admoto propius capite, ne alij
exaudirent. sic Euripid. Ione, *θεῦρ' ἔλθ'· ἐς ὅς τῶν πύξ
λόγος εἰπὴν θέλω*, id est, huc ades. in aurem enim tecū
loqui volo. M. Tull. Verr. de supplic. *atq; cum vi-
dent sedere ad latus prætoris, & ad aurem familiari-
ter, ut solitus erat, insusurrare.* Idem lib. 2. de Finib.

ad

A *ad aurem admonere.* Virg. *Aeneid.* 5. & *fidam sic fati-
tur ad aurem.* Plautus *Trin. Id.* quod in aurem rex
regina dixerit, sciunt.

CVM SVBOR AD IMOS] sudor sua
sponte, id est, nullo corporis labore antegresso,
manans significat aestum, & perturbationem, &
angorem animi, vt alibi annotabimus.

OTE BOLLANE, CEREBRI FEL.] aiunt
hunc Bollanum ea animi libertate, ac simplicitate
fuisse praeditum, vt sine dissimulatione, quicquid
sibi in quoque homine ineptum, insolens, odio-
sum videretur, reprehenderet, damnaret, reiiceret,
ac respueret, nihilque, quod sibi molestum,
aut iniucundum esset, ab altero ferre soleret. *feli-
cem cerebri* autem dixit eadem ratione, qua illa
dicuntur, *integer mentis, egregius animi, sanus ani-
mi, &c.* quae annotata sunt ad Od. 2. lib. 1. In ora-
tione soluta diceremus hominem sanae mentis, &
cerebri felicitis: vel sana mente, &c. potest etiam
dici, Horatium imitatum esse Graecorum genus
loquendi, μακαρίζω σε τῆς παρρησίας, καὶ τῆς γενναϊότητος:
vbi subintelligitur ἐνεκα.

VICOS] vicos vrbs Romae, vt epist. ad Fuscū
B Arist. *Purior in vicis aqua tendit rumpere plumbū,*
&c. significat, hunc loquacem nihil habuisse ne-
gotij serij, de quo cū Horatio loqueretur aut age-
ret, sed planè molestum, & odiosè garrulū fuisse.

VT ILLI NIL RESP.] id est, posteaquam
illi nil respondebam: cū illi nihil responderem,
quo satis significabat Horatius, se eo defungi, &
dissolui velle.

SED NIL AGIS] sed nihil assequeris, frustra
cupis effugere, inanem operam sumis.

VSQVE TENEBO] non te relinquam: per-
petuò tibi affixus haerebo.

PERSECVAR. HINC QVOD NVNC] ita
sunt haec distinguenda, Persequar te quocumque
iturus es. ab hoc loco autem quò te confers?

NIL OPVS EST TE CIRC.] verba Ho-
ratij hunc garrulum à se amandare & amoliti
cupientis. nihil est opus, inquit, te circumire, & me-
cum longo itinere, & magno amfractu & flexu
venire.

PROPE CAES. HORTOS] C. Caesaris hor-
ti non longè aberant à flumine Tiberi, in ea re-
gione vrbs, quae Ianiculus appellabatur à veterib.

C NIL HABEO, QVOD] respondens mole-
stus ait se vacuum esse, & impigrum.

DEMITTO AVRICYLAS.] demissae auricu-
lae in iumentis significant defatigationem corpo-
ris, sensuumque torporem, ac languorem. Itaque
si quis ad homines transferens, dicat, aliquem de-
missis auriculis esse, significat, eum animo labo-
rare, languere, demisso animo esse, quippiam ar-
gè ferre. Plato lib. 10. de rep. τὸ μὲν πρῶτον ὀξείως
δοποπιδάσει, τελευτώντες δὲ καταγέλαστοι γίγνονται, τὰ ὅσα
ὅτι πῶν ἁμῶν ἐχόντες. id est, primò quidem celeriter
exsiliunt: ad extremum verò ridiculi fiunt, auri-
culas in humeros demittentes. sup. Oda 14. lib. 2.
Demittit atras bellua centiceps Aureis.

VT INIQVÆ MENTIS AS.] vt iniquo a-
nimo onus impositum ferens asellus. vel dic in-
iquae mentis, id est, pigro ingenio. tales enim asi-

ni sunt. itaque inepti sunt ad equitem, seu sesso-
rem vehendum. ex quo illud κέλης ὄνος: de eo, qui
fit ineptus ad munus aliquod administrandum.
Est autem κέλης, equus ephippiatus, & frenatus
ad vehendum sessorem aptus, differens ab eo, qui
cum altero iunctus est currus trahendi gratia. Vi-
detur autem hoc proverbium M. Tullius vsur-
passe epist. 15. lib. 10. ad Attic. vt quidem locum
illum legit Simeo Bosius Lemouix. Nam vbi vul-
gò legitur, Scytha ὄνον, ille coniectura ductus, &
veteris scripturae vestigia secutus, putat à Cicero-
ne scriptum esse: habes κέλητα ὄνον: id est, habes e-
quum, quo veharis, tardum, tamquam asinum: vel
habes saltem asinum, quo vehi possis, & qui tibi
loco equi ephippiati esse possit: vel aliqua alia sen-
tentia est reconditior. nempe Atticum sua sponte
ad proficiscendum esse tardiorum.

SVBIIT ONVS] it. o. nus, trochæus seu tri-
brachus pro dactylo, vt sup. sat. 4. *Qui non defen-
dit alio culpante.* & Od. 3. lib. 2. *Caca timet aliun-
defata.* & sat. 1. lib. 2. *amator Exclusus, qui distat, a-
git vbi secum, &c.*

VISCVM] sat. vlt. huius lib. & hac vitinā Vi-
E *scorum laudet uterque.* & sat. vlt. lib. 2. *Summus e-
go, & prope me Viscus Thurinus.*

QVIS MEMBRA MOVERE] saltare. Lu-
cret. lib. 4. vt videantur *Cernere saltantes, & mol-
lia membra mouentes.*

INVIDEAT QVOD ET HERM.] ego ita
bellè canto, vt vel Hermogenes ipse, qui cantor
est optimus, mihi inuideat. Attende vt Horatius
hunc garrulum ac molestum, faciat etiam arro-
gantem, atque ineptè, & gloriosè multa de se pre-
dicantem.

INTERPELLANDI LOCVS] hîc erat inter-
loquendi (inquit Horatius) & sermonis interruptum
pendi locus. itaque quaesui ab eo, matèrne eius
viueret? cognatòsne haberet? &c.

QVEIS] quibus tua salus est utilis ac neces-
saria? vel quibus tua opera opus est? quidam libri
veteres habent ordine verborum conuersò, *qui-
bus est te saluo opus?*

HAVD MIHI QV.] respondet garrulus, pro-
pinquum sibi superesse neminem, omneis à se ef-
se compositos, id est, conditos & humatos.

OMNEIS COMPOSVI.] id est, omneis co-
gnatos, & propinquos meos condidi: seu omniū
illorum ossa, & reliquias in vrna composui. Virg.
lib. 1. *Aeneid. nunc placida composui pace quiescit.*
ibidem translata, *Ante diem clauso componet ves-
per Olympo, &c.*

FELICES] mortuos appellant Graeci μακαρί-
τας, vel κατ' εὐφημισμὸν, id est, boni ominis causa,
quemadmodum iidem Furias, Eumenidas vocat:
vel quasi beatos, & omnibus calamitatibus, & mi-
seriis humanis defunctos, ac liberatos. Iccircò pu-
tant nonnulli haec esse coniunctim legenda: *om-
neis composui felicis.* à quibus dissentio, arbitror-
que Horatium respondere, illos esse, vt mortuos,
felicis, quippe quorum aureis huius hominis nõ
ferenda loquacitas non sit amplius verberatura:
atque ob eam causam nunc verè dici posse feli-
cis, id est, μακαρίτας, non eo solùm nomine, quòd
mortui,

A mortui, sed quod maxima molestia, nempe huius loquacitate, defuncti sunt. Theocr. *φάρμακ. κρήμι. α. Θεουχαρίλα. Θράσσα. βόφος. α. μακαρίτης. Αγγήδυρος. τείσοισα. κατινύζαπο.* id est, & me Theocharila Thracia nutritrix: felix, id est, quæ mortua est, hic in propinquo habitans, oravit, &c. Lucian. *αδελ. πένθες. εασον. αναπαύσασα. τής. ης. μακαρίτη. δαίμονας.* id est, finito quiescere felicis, id est, mortui genios. Vtrum autem mortui, felices ac beati dici possint, necne, disputat Aristot. lib. 1. de moribus ad Nicom.

P V E R O] tūm, cūm puer essem.

D I V I N A V R N A] sortibus in urnā coniectis, quibus diuinantur, id est, præsentuntur, & prædicuntur futura: de quibus disputans M. Tull. de diuinat. lib. 2. ait totam rem esse inuentam fallaciis aut ad quæstum, aut ad superstitionem, aut ad errorem.

H V N C] puerum Horatium. sunt etenim verba anus Sabine ex sortibus Horatio sua fata canentis.

L A T E R V M D O L O R] πνευρίπης. M. Tull. lib. 2. de orat. ad Qu. fr. *dieg. septimo est lateris dolore consumimus.* Horat. sat. 3. lib. 1. *ut solet in cor Traiecto lateris miseri, capitisq. dolore.* de lateris doloribus le-

B gne Corn. Celsum lib. 4. cap. 6.

T V S S I S] βήξ infra sat. 5. lib. 2. *si quis Fortè coheredum senior male tussiet.* De tussis generibus, & remediis lege Corn. Celsum lib. 4. cap. 4.

A V T T A R D A P O D.] Nodosam appellat epist. 1. lib. 1. de articulo doloribus in manibus & pedibus. idem Celsus lib. 4. cap. 24.

G A R R V L V S H V N C Q V A N D O, & c.] quando, id est, quandoquidem, seu quoniā homo garrulus hunc quouis tempore consumet. Porph. & Acr. *quando consumet cumque* dictum esse volunt *κτ. τμήσιν,* cūm vox quodcumque huic loco nullo modo conuenire possit, nisi absolutè accipias pro quouis tempore. *cumque* igitur, si separatim accipias, idem valebit, quod *quandocumque* absolutè, seu quouis tempore, ut Od. 3. 2. lib. 1. *Dulce lenimen mihi cumque salue Riē vocanti.* & ita Lucret. lib. 4. *Omne genus quoniam passim simulacra feruntur, Partim sponte sua, qua sunt aere in ipso, Partim que variis ab rebus cumque recedunt:* nisi si quis apud Lucret. particulam *cumque* cum pro-uocabulo *qua* coniungendam esse dicat.

A D V E S T E] adē, ut M. Tull. lib. 6. epist. ad Attic. *atqui nihil habuit inscriptum nisi censor, ea statua, qua ad Opis apertè posita in excelsis est.* Catull. de Vari scorto, *volo ad Serapis Ferri manē.* Terent. Adelph. *vbi ad Diana veneris, ito ad dexteram.* Iterum M. Tull. pro Cluent. *sicut in statuis inauratis, quas ad Iturne posuit.* Idem ad Att. lib. 14. *Rapinas scribis ad Opis fieri.*

Q V A R T A I A M P A R T E D. P.] id est, hora tertia diei præterita. singuli enim dies in duodecim horas in æqualeis diuiduntur.

V A D A T O] ei, cui vadimonium promiserat: ei, qui se in ius vocauerat, vadibus acceptis. nam vadari est in ius vocare, vadibus, id est, fideiussoribus acceptis. M. Tull. pro Quinctio, *hic hominem in presentia non vadatur: ita sine vadimonio disceditur.* ibid. *debere tibi dicit Quinctius: procurator negat: vadari vis, promittit: in ius vocas, sequitur: iudi-*

cium postulas, non recusat. sunt autem vades, qui D promittunt suo periculo aliquem vadimonium obiturū, ita, ut, si ille non obeat vadimonij diem, vas æstimationem litis subeat, ac sufferat, quemadmodum supra annot. ad sat. 1. vel breuius, (ut Varro) *vas appellatus, qui pro altero vadimonium promittebat.* omnino vas interdum videtur simpliciter pro sponse vsurpari, ut M. Tull. epist. ad Brut. *Maximo autem, cum hæc scribebam, afficiebar dolore, quod, cūm me pro adolescentulo, ac pæne puero resp. accepisset vadem, vix videbar, quod promiseram, prestare posse.*

S I M E A M A S] vocalis e hic non solum non eliditur: verum etiā corripitur, tamen si longa sit, ut supra annot. ad Od. 1. 1. epod. sunt autem huius loquacis verba.

I N T E R E A M, S I] responsio Horatij omnia faciētis, ut hunc loquacem a se abigat: sed frustra.

S T A R E] in iudicio, seu in iure. non satis validus ut in iure multas horas stare possim.

E T P R O P E R O Q V O S C I S] ad Cæsaris hortos, ut supra dixit.

A N R E M] litem, siue causam: unde rei sunt appellati, quorum res agitur. vide Festum, & Cicero. in lib. 2. de oratore: idque duobus locis.

M E S O D E S] me relinque, amabo te, inquit Horatius, potius quam rem, id est, causam tuam. *fodes* pro si audes, inquit M. Tull. perf. Or. infra epist. 7. *vescere fodes.*

S E Q V O R] victorem, videlicet garrulū. nam superiora illa sic sunt distinguenda: *ut contendere durum est Cum victore,* id est, cum pertinaci, qui me odio vicit, ut supra sat. 7. *atque odio qui possit vincere Regem.*

M A C E N. Q V O M O D O T E C. H I N C R.] sermonem intermissum ab hoc principio repetit, his verbis, *Quomodo tecum agit Mæcenas? quomodo se aduersus te gerit? quale selet erga te præbet Mæcenas?*

P A V C O R. H O M I N.] respondet Hor. Mæcenas paucorum est hominum, id est, paucis hominibus familiaris est, paucos homines in cōsuetudinem, & familiaritatem suā recipit: paucis hominibus patet ad Mæcenatem aditus, & familiaritas. sic Terent. Eunuch. *Immo sic homo est, per paucorum hominum.* **G N A T H O. immo nullorum est, si tecum vinit.** Cicero fragment. lib. de fato. *Cum autem Scipio unum & alterum ex iis, qui eum salutatum venerant, inuitasset, pluresq. etiam inuitaturus videretur: in aurem Pontius: Scipio, inquit, vide quid agas: ac penser iste. paucorum hominum est.* refert Macrob. lib. 3. Saturnal. cap. 16.

N E M O D E X T E R I V S F.] verba loquacis. fortunatus (inquit) fuisti in eo, quod te Mæcenas admisit in amicorum suorum numerum.

A D I V T O R E M] συνεργόν, συμπαράκτωρα, συμπήτωρα.

F E R R E S E C V N D A S] parteis subint. id est, qui tibi secundus esse, seu inseruire posset. qui dicantur histriones primarum & secundarū partiū, dicemus ad illum locum, *vel parteis minimum tractare secundas,* epist. 1. 7. ad Lollium 2. lib. 1.

H V N C H O M I N E M] me δεικνύσας, pergit autem loqui garrulus. hunc versum in omnib. libris

Hh excusis,

A excusis, præpõstera verborũ positura deprauatũ, restitui, ex auctoritate omniũ librorũ manuscr.

T R A D E R E] commendare. vide annot. ad epist. ad Claud. Neron. lib. 1.

S V M M O S S E S O M N E I S] omneis, qui tibi obstant, & quite antecedunt gratia apud Mæcenatem, dudum perculisses, aut certè loco depulisses. Od. 10. lib. 2. *informeis hiemes reducit Iupiter: idem Summosci.* Quemadmodum in diuitum, & potentiorum virorum domibus familiares, & comites diuitis inter se æmulentur, & alter alterũ euertere conetur, pulchrè describit Lucianus in lib.

πῶς τὸ μὴ ῥαδίως πεινῆν τῆ διαβολῆ, his verbis, πάντες αὐτὸ ἀλλήλους ὄξυ δειδύρασι, καὶ ὡσπερ οἱ μονομαχοῦντες, ὁππότερῶν εἴπε πρῶτον μέρους δεῖσται τὸ στόματός, καὶ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἴται βυλλόμενος παρωδεῖται, καὶ παραγρονίζεται τὸν πλησίον καὶ τὸν παρ᾽ αὐτοῦ, εἰ δύναιτο, ὡσπερ αἱ, καὶ ὡσοκελίξει, &c. id est, omnes igitur acutè intuentur, & quemadmodum qui singulari certamine inter se depræliantur, obseruāt siquam partem corporis nudã, atque apertam cernere queãt: & vnusquisque primus esse volens, pellit, & cubito trudit vicinum, eumque, qui antecedit, si potest percellit, & supplantat, &c.

B **N O N I S T O V I V I M V S**] respondens Horat. Nulla est (inquit) in familia Mæcenatis talis æmulatio, nulla obrectatio, nullæ insidiæ, nulla inuidia.

N E C M A G . H I S A L I E N A M A L I S] æmulatione, obrectatione, inuidia, criminationibus occultis, insidiis, & calumniis. quorũ malorũ plenæ sunt potentiorum virorũ, & principum aulæ.

N I L M I O F F I C I T V M Q .] libri manuscriptorum aliquot habent, *nil mi officit, inquam.*

M A G N V M N A R R A S] hæc dicuntur à garrulo. magnum est id, quod narras.

A T Q V I , S I C H .] respondentur hæc ab Horat. etiam si hoc, quod dico, magnum tibi, & prope incredibile videatur, sic est tamen. quidam libri veteres habent. *atquin.*

A C C E N D I S] verbagarruli. incēdis me (inquit) studio, & cupiditate talis familiaritatis.

V E L I S T A N T V M M O D ò] satis est te hoc velle, inquit Horat. virtute enim tua facile apud

C Mæcenatem, honestissimum locum obtinebis, omneisque difficultates superabis, & perfringes. Iam verò obseruatione dignum est hoc loquendi genus, *qua tua virtus expugnabis*: quod tantundè valet, quantum, si diceret, ea est tua virtus, vt facile sis expugnaturus: vel ea, qua præditus es, virtute, facile ad Mæcenatis amicitiam peruenies. sic sæpe loquitur M. Tull. vt epist. ad Rufum lib. 5. *tamen, qua tua est suauitas, quicq; in me amor, nolles à me hoc tempore estimationem accipere.* Idem ad Trebat. lib. 7. *Moriar ni (qua tua gloria est) puto te malle à Casare consuli, quam inaurari.* Idem pro Sylla, *Qua si de vno me cogitasset, qua mollitia sum animi, ac lenitate, numquam mehercule illius lacrymis ac precibus restitissim.* Idem pro Cælio, *Genus orationis, facultatem, copiam sententiarũ, atque verborum (qua vestra prudentia est) perspexistis.* Idem ad Att. lib. 7. *Et si esset factum, (qua tua est humanitas) ascripisses.*

H A V D M I H I D E E R O] loquitur hæc garrulus. non mihi (inquit) deero, id est, omnem diligentiam adhibebo, vt eò perueniã. non præmittam facultates eò perueniendi, quæ sese mihi offerent. quid sit, deesse sibi, diximus ad sat. 4. huius lib. ibid. *neque enim cum lectulus, aut me Por-ticus excepit, desum mihi.*

T E M P O R A Q V Æ R A M] *καρὰ δὲ κήστω, καιροφυλακήστω*: tempus aucupabor, seu obseruabo, seu, vt Liuius, captabo.

N I L S I N E M A G N O V I T A L . D .] sententia est multorum veterum scriptis celebrata. Pindar. *εἰδ. ε. ὀλυμπ. αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρετᾶσι πόνος, δαπάνη τε μάρισταται πρὸς ἔργον κινδύνα κεκαλυμμένον.* id est, semper autem ob virtutes labor suscipitur, & sumptus fit in rem cum periculo coniunctam. Idem *εἰδ. 1. ibid. ἀπὸνος δ' ἐλαβον χάριμα παῦροι πνές.* id est, letitiã sine labore pauci ceperunt. Sophocl. in Electr. *πόνος τοι χωρίς ὕδεν εὐτυχί:* id est, sine labore nihil fortunatum est. Heliod. *Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρώτα θεοὶ παροῖθεν ἐθησαν Ἀθάνατος, &c.* noti enim sunt versus: & profert eos Marc. Tull. lib. 6. epist. familiar. epist. ad Leptam. id est. *Virtutem dij immortales si dore parari, Atque labore volunt.* protulimus &

suprà Od. 2 4. lib. 3. ibi, *Virtutisq; viam deserit ardua: seu arduam.* Sed videtur Horatius ex Epicharmo potius, quàm è quouis alio expressisse. sic enim ille, *τῶν πόνων Πολλῶσιν ἡμῖν πάντα πάραβ' οἱ θεοί.* id est, dij nobis omnia bona laboribus vendunt.

Cum his cõgruunt & illa Virgiliana lib. 1. Georg. *pater ipse colendi Haud facilem esse, viam voluit: primusq; per artem Mouit agros, curis acuens mortalia corda: Nec torpere graui passus sua regna veterno.* & prouerbium illud à Platone vsurpatum lib. 6. de Rep. *τὰ καλὰ τῶ ὄντι χαλεπὰ:* id est, quæ pulcra sunt, planè sunt difficilia. Contrà qui mollia quarunt, & sequuntur, ferè dura reperiunt, vt admonet Epicharmus, his verbis, quæ mendosa leguntur apud Xénoph. lib. 2. *δοπητή. ὃ ποιητὴ μὴ μάλα κακῶς ὁ μὴ τὰ σκληρὰ ἔχεις.* sic autem sunt emendãda, ὃ ποιητὴ, μὴ μάλα κακῶς μᾶλλον, μὴ τὰ σκληρὰ ἔχεις: id est, ὃ infelix, ne tu mollia quære, ne dura habeas.

H Æ C D V M A G I T] hæc dum loquitur. sic habent omnes ferè libri veter. vnus & item alter, *Hæc dum ait,* quos non sum secutus. neque id temerè. nam qui loquitur, agit, præterea sic locutus est sat. 3. lib. 2. *amator Exclusus qui distat, agit vbi fecum, eat, an non, &c.*

F V S C V S A R I S T I V S] ad quem exstat Horatij epistola lib. 1. hoc principio, *Vrbis amatorem Fuscum saluere iubemus.*

R O G A T] Aristius: & à me rogatus, vnde veniret, & quò tenderet, vicissim responderet.

V E L L E R E C O E P I] significans me cupere ab hoc garrulo eripi.

P R E S S A R E] sic restitui ex auctoritate cod. duor. Vatic. & Rainutij Card. Don. Torn. Clericani, Nicotiani, ceteris.

L E N T I S S I M A B R A C H I A] quid sibi vult vox *lentissima?* an mollissima? an potius pressationem minimùm sententia? aut certè ita lenta, vt sentire non viderentur?

N V T A N S , D I S T O R Q . O C .] innuens ei, &

A & oculos huc, & illuc mouens, *δεδίλλων*, obscure & tacite admonens, vt me eriperet. vide annotationē ad illū locū, *Deme supercilio nubem* epist. 18.

MALE SALSUS R. D.] nimum falsus, vel in meam fraudem falsus, dissimulabat se intelligere quid vellem.

MEVM IECUR VR. B.] iecur vrebat. atqui iecur, sedes bilis non est, sed libidinis, vt annot. supra ad Od. 13. lib. 1.

CERTE NESCIO QUID] hæc dicebat Horatius Fusco, vt per speciem colloquij secreti hoc garrulo defungi posset.

MEMINI BENE] respondet Fuscus planè aliud, quàm cupiat Horatius, idque dedita opera, cum eo perfacere, & perurbanè iocàs, vt is magis, ac magis ab hoc garrulo virgeatur, & pane dicam, enecetur.

HODIE TRICESIMA SABBATA] Sabbata dicunt Latini numero multitudinis, vt cetera dierum festorum nomina, Saturnalia, Floralia, Palilia, Faunalia, Terminalia. tricesima autem appellantur fortassis à dierum numero, quibus menses constant. quamuis enim Iudæorum

B menses cum lunæ cursu congruentes, vicesimo nono quoque circiter die compleantur, triceniarius tamen numerus rotundior, & aptior erat verbi sui, quàm vicenarius nouenarius. Quin etiam dici potest, Iudæorum mensis cum lunæ cursu congruisse, & tamen triginta diebus constitisse, quæ admodum & Atheniensium. credibile est autem prima cuiusque mensis Sabbata, Iudæis fuisse religiosissima. iam verò ne illud quidem dubium est, quin plerique etiam Latini ac Romani, temporibus illis Iudæorum religionem, ac caeremonias coluerint. sed cum hæc explicatio mihi non satisfaceret, Iudæum quendam de suis Sabbatis, & de annorum, mensiumque suorum ratione consului. ex iis, quæ mihi respondit, collegi, tricesima Sabbata ea esse intelligenda, quæ ab iis maxima religione coluntur, atque obleruantur: quo die agnū immolant, seu mandunt potius, & comedunt. quod Sabbatum, (vt barbarè loquar) tricesimum est ordine, si Sabbata à principio anni numeres. annus enim apud illos initium capit à mense Septembri. Alij per tricesima Sabbata, neomeniam significari volunt: quæ feriæ tricesimo quoque die mensis redeunt. iam quòd Plutarchus *συμπος*, Δ. *προβ. ε.* putat Sabbata dicta à voce Bacchantiū *σαββα*, ignoratione linguæ Syriacæ, errat. dicta sunt enim Sabbata à verbo sabbat, quod valet cessare, & feriatum esse.

C VIN' TV CVRRIS IVD. OPP.] id est, vintu Iudæorum religionem contemnere, irridere, ac pro nihilo putare? oppedere est ventris crepitum in alterius odium, & contumeliam edere: quod dicunt Græci *καταπέδειν*, & *αὐταποπέδειν*. Aristoph. Pluto, *καὶ τῆ πνία αὐταποπέδειν*. id est, paupertati oppedere. Idem *νεφέλ. καὶ βέλομαι αὐταποπέδειν* *προς τὸς βρονταίς*.

CVRTIS] supra saty. 5. apellas nominavit: quod tantundem valet: vt quidem vulgus explicat. nam illic admonuimus de Scaligeri sententia, Apellam Iudæi alicuius, qui tum viueret, no-

men proprium fuisse. *Curtos* igitur Iudæos intellige, recutitos, verpos, *ἀπὸ λυμίνος*. Curtos autem appellat, quòd pellem eam, quæ glandem caudæ salacis tegit, habeant circumcisam, & quasi decurtatam. sic ferè supra saty. 6. mulum curtum dixit cui cauda esset breuior, & decurtata, non hæc salax, sed illa, quæ nateis operit. quamquam in illa satyra quidam mulum, curtum volunt esse dictū, cui non esset integra pellis, sed quadam parte lacera, & detrita: cum quibus non pugnabo.

NULLA MIHI (INQVAM) RELL.] multis locis perspicue ostendit Horatius, se omnes religiones contemnere.

AT MI. SVM PAVLLO] at mihi (inquit Aristius) religio est aliqua: ego religionibus aliquatū sum deditus: aliquatū sum superstitionior.

VNVS MVLTORVM] vnus è multis, vt epistola ad Numicium lib. 1. *Vnus ut è multis populo spectante referret Emtum mulus aprum.* & infra satyra 10. *Vnus viuorum.* neque verò iis assentior, qui putant dictum esse ab Horatio, *vnus multorum* pro eo, quod Græci dicunt, *εἷς τῶν πολλῶν*, id est, vnus è plebe, seu vnus è vulgo. sed arbitror esse positum pro illo *εἷς πολλῶν*, id est, ego vnus egregie præter ceteros.

HVNCINE SOLEM TAM NIGR.] loquitur Horatius, suum casum deplorans. *nigrum solem* pro die inauspato, tristi, & inauspato dixit: quemadmodū diem atrum veteres appellabant, ad res gerendas ineptum, & nefastum: quales erant Kalendæ, Nonæ, Idus. quòd his diebus imperatores infeliciter rem gessissent. Catullus contra *soles candidos* vsurpauit, pro diebus latis, optatis, & iucundis, vt carm. ad seipsum. *Miser Catulle desinas ineptire, Et, quod vides perisse, perditum ducas. Fulsero quondam candidi tibi soles, &c.* & Propert. lib. 2. *O me felicem, nox ò mihi candida, & ò tu Letule deliciis facte beate meis.* & Tibull. *auroram candidam* lib. 1. eleg. 3. *Hoc precor: hunc illum nobis auroranitentem Luciferum roseis candida portet equis.* vide annot. ad Od. 36. lib. 1.

SVRREXE] id est, surrexisse: vt supra *erepsimus*, pro erepsissemus, sat. 5. ad quem locum lege, si tibi lubet, quæ annotauimus.

SVB CVLTRO LINQVIT] id est, in extremo discrimine. ductum à victimis iam iam mactandis. Tale ferè illud est apud Homerum *Ἰλιάδ. κ. βῆτι ἔρπυσσεται ἀκμῆς*: id est, in acie nouaculæ stat.

ET LICET AMTESTARI?] huius loquacis aduersarius quærit à me vtrum sibi liceat me testem in eum sumere, necne? id est, an ego passurus sim illum meo testimonio vti. est enim amtestari vnum aliquem ex iis, qui assunt, prehensa auricula, testem sumere. quo facto licebat ei, qui vadibus acceptis quempiam in ius vocasset, manus ei iniicere, eumque in ius rapere. Quòd si quis nõ antestatus, manu iniecta aduersarium suum in ius raperet, iniuriarum actione tenebatur. Plautus in Perfa, SATVR. *age, ambula in ius leno. D. Quid me in ius vocas? S. Illic dicam apud pratorem. sed ego in ius voco. D. nõne antestaris? S. tuan' ego causa carnissex Quoiquam mortali libero aureis*
Hh ij atteram,

A *atteram, Qui hic commercaris civeis homines liberos? idem declarat lex 12. tabul. quamquam depravata sit, neque facile sit eam restituere. Hæcigitur verba legis videntur fuisse, SI VIS VOCATIONI EVAT, AVT SITE IN IVS VOCANTEM NON SE QVATVR, ANTESTATVS EM CAPITO, seu IN IVS EM RAPITO. Turn. sic restituendam putat, SI IN IVS VOCAT, NIT, ANTESTATVS MANVM INIICITO, AVREM ANTESTATI CAPITO. compositum autem est hoc verbum ab am, quod in compositione valet circum & testari. quamquam Priscian. aliter lib. 8. proferens illud Liniij Andron. Impubes libripens esse non potest, neque antestari. vult enim Latinū antestari, Græco illi ἀποδίαμαρτυρησῆναι respondere. sed errat.*

EGO VERÒ OPP. AVRIC.] ego præbeo illi auriculam, vt me testem sumat.

RAPIT IN IVS] garrulum. rapit autem vim significat, & acrius est, quàm ducit. rapere autem in ius suum aduersarium hîc licet litigatori, quia antestatus est. alioqui non liceret, vt diximus. sic

B fat. 3. lib. 2. *Cum rapies in ius malis videntem alienis. Plautus Afin. Nam vidi hunc ipsum abducere, & rapere in ius Exerambum. Idem Aulul. Iam quidem ad Prætozem herclè te rapiam: & tibi scribam dicam. Ad prætozem trahere autem, & in ius trahere, idem valere, sciunt qui pandectas iuris ciuilibis vel extremis digitis attigerunt. Ius enim significat etiã tribunal, aut certè locū, vbi prætor ius dicit.*

SIC ME SERV AP.] quidam hæc referunt ad Apollinis statuam eburneam, quæ posita erat in foro Augusti, vt significet Horatius, se raptò tandem in ius aduersario, quasi beneficio forensis Apollinis liberatum esse: à quibus dissentire nolim. habebatur enim deus ἀλεξίκακος & ἀποβοπιός Apollo, id est, malorum depulsor, & seruator. sed tamen credibile est, Horatium vna opera ad illum Homeri locum respexisse, vbi Æneam cū Achille congressum eripit Apollo. versus sunt hi *ἰλιάδ. 4. πόν δ' ἐξήραξεν Ἀπόλλων Ρεία μάλ', ὡς θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῆ.* id est, hunc autem valde facile eripuit Apollo, vt deus: multa autem caligine obtexit. sic & *ἰλιάδ. 7. Παριδὲμ, qui Menelaum ad singulare certamen prouocarat, ab eoque penè victus, atque ad nauis pertractus erat, eripit Venus. πόν δ' ἐξήραξεν Ἀφροδίτη Ρεία μάλ' ὡς θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῆ.* id est, eum autem eripuit Venus valde facile, &c.

C *id est, hunc autem valde facile eripuit Venus valde facile, &c.*

SATYRA 10.

NEMPE incompósito dixi pede currere versus

Lucill. quis tam Lucill fautor ineptè est,

Vt non hoc fateatur? at idem, quòd sale multo

Vrbem defricuit, charta laudatur eadè.

D Nec tamen hoc tribuens, dederim quoq; cetera. nam sic

Et Laber I mimos, vt pulchra poëmata, mirer.

Ergo non satis est risu diducere rictum Auditoris: & est quædã tamen hîc quoque virtus.

Est breuitate opus, vt currat sententia, neu se

Impediat verbis lassas onerantibus aureis.

Et sermone opus est modò tristi, sape iocoso,

Defendente vicem modò rhetoris, atque poëtæ,

Interdū urbani parcentis viribus, atque

E Extenuantis eas consultò. ridiculum acri Fortius: & melius magnas plerumque secat res.

Illi, scripta quibus comædia prisca viris est,

Hoc stabant: hoc sunt imitandi: quos neque pulcher

Hermogenes umquã legít, neq; simius iste, Nil præter Caluum, & doctus cantare

Catullum.

At magnū fecit, quòd verbis Græca Latinis

Miscuit ô seri studiorum, qui ne putetis Difficile, & mirū, Rhodio quod Pitholeonti

F Cõtigit. at sermo lingua coccinnus vtrâq; Suauior: vt Chio nota si commista Falerni est.

Cum versus facias, te ipsum percontor: an, & cum

Dura tibi peragēda rei sit caussa Petilli: Scilicet oblitus patriaq; patrisq;, Latine

Cum Pedius caussas exsudet Poplicola, atque

Coruinus: patriis intermiscere petita Verba foris malis, Canusini more bilinguis?

Atqui